

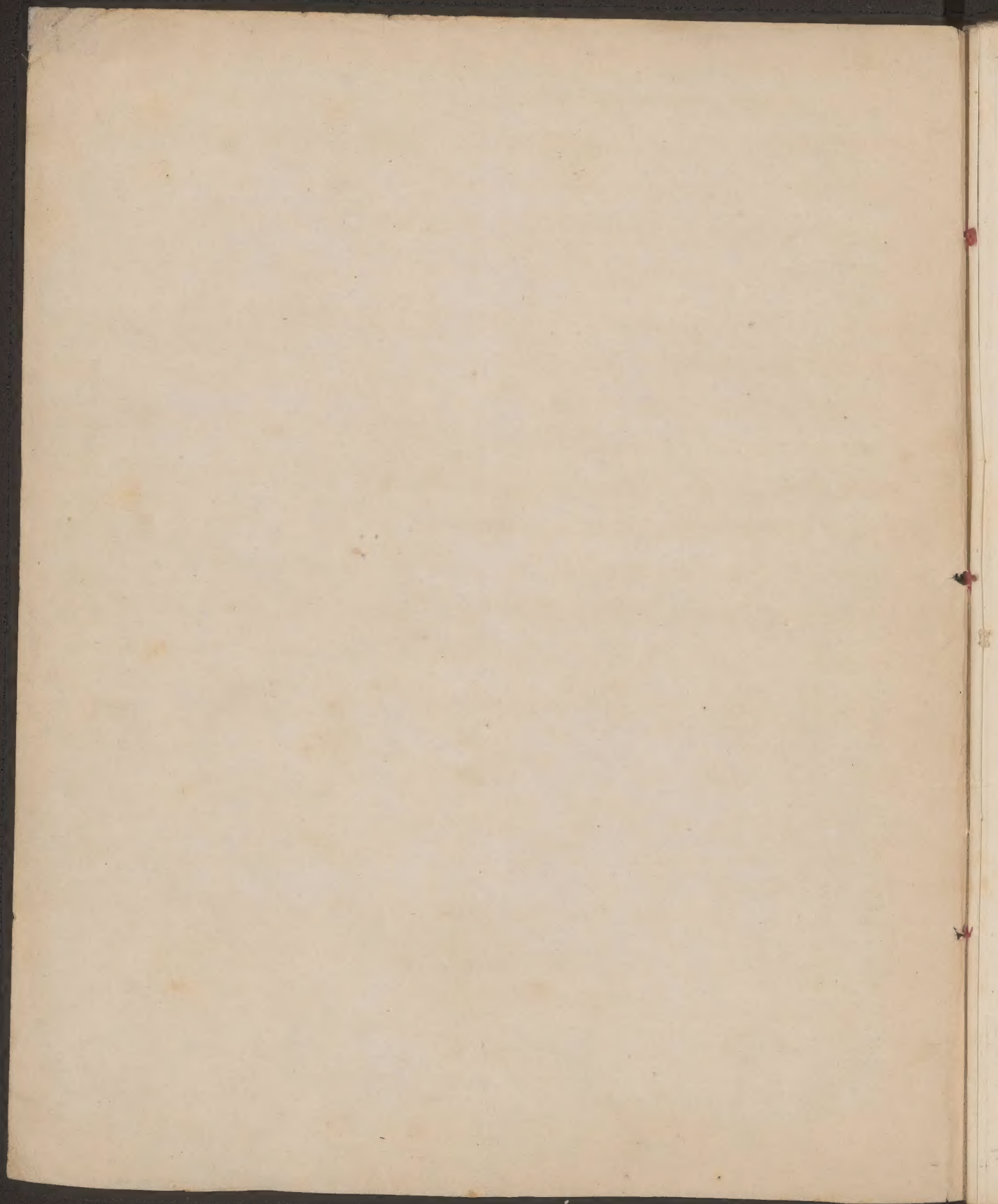
9263

9263

11

1
Dzieje Polski
przez

Janem Dymowskim Pomiatowskim

Dzieje Polski.

P. — Z bajecznych czasów jakie najstawniejsze wypadki restę,
w pamięci ludu?

O. — Przybycie trzech braci, Lecha, Cechy, i Młosa, ojców wiel-
kich ludów Słowiańskich, Lechów czyli Polaków, Czechów, i Rusinów.

P. — Co Lech zrobił godnego wspomnienia.

O. — Zbudował około 556 roku miasto Gniezno, i zrobił z niego
pierwszą stolicę Polski.

P. — Co się dalej działo?

O. — Jeden z braci imieniem Młosa, zabił smoka, i na tem miejscu
założył miasto Młosk, drugą stolicę Polski, i potem nadził przez
jakieś czas Polskę.

P. — Kto potem panował?

O. — Wanda, która niechciła oddać swą rękę cudzoziemcowi, dobie-
walsze skoczyła w Wisłę, koło Młoska, i imieć tam została;
dotąd widać jej mogiłę pod Młosk.

P. — Co potem nastąpiło?

O. — Około roku 696, zjedzonego przez mory, cała ta strona
swych otur.

P. — Kto potem panował?

O. — Piast Kłodziec.

P. — Jak się nazywał królowie panujący w Polsce za czasów pogańskich?

O. — Piast, Kłodziec, Leszek i Kłodziec.

Drąje pewne.

P. — Jak się nazywał pierwszy król Polski który przyjął wiarę chrześcijańską?

O. — Miecysław syn Siemomysła za namową żony swej Dobrawy królowej Czeskiej, przyjął Chrest święty, r. 966, tudzież nawrócił nieco później pnie i Kijaccha biskupa Bożskiego posłał za jego synem Rodem.

P. — Jakiego umysłu był Miecysław?

O. — Dobrego ale słabego i czego konystając Niemcy, dwiema wrogami Słowian, uważali go tylko za łubiego, czyli niedużaka ich cesarza, i całemu narodoowi upokorali.

P. — Czy długo została Polska w poniżeniu względem Niemców?

O. — Nie, syn Miecysława Bolesław Chrobry odwiec ustatku na tron wygnał kracie i dzielnie, które im był ojciec wyprowadził porysacystę do swego królestwa, zdobył Kraków, Polack, Pomorze, i stał się strasnym sąsiadem Niemcom.

P. — Jakim sposobem Polska nawroce uwolniona została od wroscenia Niemców?

O. — Oto III cesarz niemiecki, i jako łasan uwarany pnie owczesne narody, za macelniki wrogich mocarzy chrześcijańskich ujęty wielkimi duchem, Bolesława wstąpił mu koronę na głowę, uczcił go króla i wynieśli się w imieniu swem i swych następców wszelkich praw do państwa Bolesława.

P. — Czy Bolesław z Niemcami nigdy już wojny nie toczył?

O. — Cursem po śmierci Ottona III z następcą jego Henrykiem Węgierem z pod jego władzy wiele krajów Słowiańskich i do Polski porysacystę po-

kojem w Budysepymie.

P. — Jakim innem wojny wiodł junior Bolesław Chrobry?

O. — Wiodł wojnę z księżętami na Rusi. Dożył Kijów, nie przybył go jednak do Polski, tylko zastawił pod parawanem dawnych książąt. Wędrując po raz pierwszy do zdobytego miasta, uderzył w bramę. Tę bramę, miastem której był mu dawany przez Ottona III i wysacerbił go. Potem ten miast racobem zwany, książwie Polacy w dzień howania przyprawiali.

P. — Jakiej władzy używał Bolesław w kraju?

O. — Był samowładca, i prawodawca, chociaż od niepaństwowych czasów Krowanie mieli wyjątek abierania się gromadami, i wyrażenia o potrzebach kraju, ale nie nadążał tej potęgi, currem zastawił dowody wielkiej mądrości, książkami zastawił kraj, tworząc i rick wady, budował warownice, urządził wojsko, i sprawiedliwość we wszystkiem pnestnogał.

P. — Kto nastąpił po Bolesławie Chrobrym?

O. — Syn jego Miecysław Grzmiący tak niedostojny, że nad całym zastawił w ręku rony swój Rygi, ziemie niemał całej Polaków.

Wkrótce umarł Miecysław, Polacy rozjątnieni, ciemięstwami, i bezprawnymi Rygi, przymusiłi go do ucieczki; uciekł do Niemiec uwodząc i siebie małoletniego syna Kasimiera.

P. — Co się w Polsce działo podczas bezkrolewia?

O. — Brama był okropny, poganie umogli się w sile, obalali kościoły, mordowali duchownych, Rusini i Czesi padając do kraju, palili i rabowali wieś, i miasta; jeden tylko wódz Masław, mąż inny ofierstawił.

P. — Gdzie przez ten czas znajdował się prawy następca tronu Maksimien?

O. — Młody Maksimien wstąpił był we Francję do klasztoru, i tam pobawić ^{się} chciał. Przepanie do niego by wrócił objąć nady państwa, ale on dla ślubów zakonnych odmawiał imię.

P. — Co powiedzieli Polacy?

O. — Posłali do Cesa I^{szego} Papieża, pukałdając mu nieszczęśliwy stan Polski, i prosząc, aby uwolnił Maksimiena od ślubów zakonnych i powołał mu panować w Polsce.

P. — Czy przyjął na to Papież?

O. — Przyjął. I młody unioś swego jako następcę I^{szego} Piotra uwolnił Maksimiena z wotów, pod warunkiem jednak, iż Polacy grożą I^{szemu} Piotrowi płacić boka; i na pamięć, tego odnawienia głowy golić i chustkę na nogi nosić na znak stygły.

P. — Jak nazywał się Maksimien Mroczko?

O. — Nazywał się młode i dzielne. I Mastawem, który ufrunął w pro-
tę, swą, podać się nie chciał, wyjechać musiał, ale go oszczędził
pobora, najerdców ogłosił, i z kraju wypędził. I krótko sakwił
pohaj, i Maksimien umarł, obywatel caci, i młodzi, całego młode.

P. — Kto nastąpił po Maksimieniu Mroczku?

O. — Bolesław Smiaty syn jego, młody w boju, młody, do
wzrostu, i stawy chwały, wpływał wiele na los osiednich
narodów, w Czechach, Węgnoch, i na Rusi, rowowa, woda, i cieżem
cisniemal mierzony, i sam kaiser i królów ora tronie osieda.

P. — Czy Bolesław Smiaty chwałobnie do końca wytrwał?

O. — Nie. I bogatym i ludnym krajem, gdzie po odkryciu go

9

cate trzy lata ora woskossach trawst, niewiesćiat, usputnie, ussoid
refersia wstasnego, chrystanym sie charypwat dla wojsha, w którym
niscynność hooła karnosć ostabita.

P. — Czy nikt go nie wspominał o rękodziele?

O. — Za powrotem jego do Polski. Stanisław Szczepanowski biskup
Krakowski, mać swiętosćia, anachority nie tylko go wspominał, lecz
widząc nie poprawnym wyphat go.

P. — Czy się ta historia opamiętała Bolesław Smiaty?

O. — Przeciwnie do najwyższego stopnia wyjątkowy wpadł do Moscy,
skłama, własnego goście. Stanisław More, Święta, odprawia i własny,
go wcho, rabi.

P. — Co się potem stało?

O. — Obumowij mawod nie chciał rabójcy cierpieć na tronie. Bo-
lesław uwrót do Włogier, potem do Niemce, gdzie w klasztorze na
ostrej piekucie życia dokonał.

P. — Kto nastąpił po Bolesławie Smiatym?

O. — Władysław Herman brat Bolesława Smiaty i wyścieranie
od tronu syna jego Miecysława, Władysław Herman, był to Pan
nieodolany i miłostygo wosmow, dopuścić i synowcowi jego wstępy
stawowi syna pryncypiereno, mady nas pryncypiereno odda iukubienowi
swemu Siemichowi, Siemichowi mawodny potęgi swojej, dopuścić
się odierstwa i kinywa tak wiele, że Włogier i Bolesław, synowi
Władysława Hermana, przeciwnie ajem a raczej przeciwnie Siemichowi bany
podnieśli i Władysław Herman umarł zostawując Polskę w nie-
porządku.

P. — Kto panował po Władysławie Hermanie?

O. — Bolesław Krzywousty syn jego.

P. — Czy spokojnie miał panowanie?

O. — Precyzyjnie, spado buntliwie, brat jego Władysław nie kontent z wydzieleniem mu przez ojca części Polski, chciał na tym wędrować; w tym celu sprowadził na ojczyznę, Litwę, Łechów, i Niemców. Bolesław walcząc nieustannie; Litwę podobnie prawie całej, i do przyjęcia wiary chrześcijańskiej zmusił. Niemców pod Władysławem na tak zwanym piem-polu zbit zupełnie.

P. — Czy zaparty Władysław odstąpił swoich zamiarów?

O. — Nie; kilka razy chciał rabić Bolesława; Bolesław zawsze mu się bierał, lecz niewiele groźbami skutkując, wymógł na niego iść do pałacy. Skwapliwie Litwę, którą nie podobnie Bolesławowi rabić Władysław; sumienie dręczyło Bolesława wiele lat, pokutował cicho i publicznie, ale nie przestał się i sobą, do grochu.

P. — Czy innych zgrzeszeń nie miał Bolesław?

O. — Ciężko przysięgł, morderca, kłeska, od Władysław, z czterdziestu bitew jedną to była która przegrał i to mu śmierć przysięsnęła. Umierając powołał Polskę, na czterech synów, Władysława, Bolesława, Miecysława, i Jarosława matkę Konstantynę, nie nie dał przepowiadając jej nadciąć Polska panować będzie.

P. — Którego roku umarł Bolesław Mądry?

O. — Roku 1139.

P. — Kto nastąpił po Bolesławie Mądrym?

O. — Syn jego Władysław Drugi.

P. — Czy był w zgodzie z bracią?

O. — Nie, najmłodszemu przez cenną swoją słynność, Niemce, Litwę, część ziem nad całą Polską, panować. Włóczył się między swych braci w Litwę, ale Litwę duchowni i świeccy oświadczyli się na stronę przestarzałych i

poprowadzili swe powiaty do wojny. Władysław II pobity od nich uciekł z cenną do Niemiec.
P. — Kto nastąpił po Władysławie II?

O. — Bolesław Morienawczy, cesar niemiecki Fryderyk Rudobrody wkradł się do Polski, aby Władysława na tym przegrwać. Bolesław Morienawczy nie był wcale Niemcem stał się oporu, nawet wice i nimiejskiej bardzo niechętny, w Koryngonie 1197 roku.

P. — Co tym pokojem postanowiono?

O. — Niemiec swoim i potęstwem całego, smutku się na całość Władysława II prawa do korony Polskiej, ale w zamian odstąpił mu Bolesław Morienawczy na niepodległe księstwo, w skład który wchodził dotąd wojny do Polski niewieści.

P. — Co się potęstwo stało ważnego w Polsce za panowania Bolesława Morienawczego?

O. — Brat jego Henryk, na czele rycerstwa Polskiego, pociągnął Kujawami na podbicie ziem Świętej walczył tam z nim, a na powrocie do ojczyzny obrócił się na bawochowalnych Prusaków i zginął w tej wojnie.

P. — Kto panował po śmierci Bolesława Morienawczego?

O. — Brat jego Miecysław III Stary tak piewany dla swoich obyczajów.

P. — Jak panował Miecysław Stary?

O. — Chciał powrócić do stolicy, wkradł się, ciemno obrócił. Ciężko zmarł Miecysław i udało się pod opiekę Niemcom najpotężniejszego syna Henryka.

P. — Kto więc panował po Miecysławie Starym?

O. — Brat jego Konrad Sprawiedliwy.

P. — Czy prowadził jaką wojnę Konrad Sprawiedliwy?

O. — Nie, chociaż przyjmując władzę, królewską objął także, jako stolicy, Kujaw dotąd przez Miecysława Starego posiadany, i chociaż Miecysław kusił się o odzyskanie władzy i Kujaw do wojny jednak nie przystąpił do sąsiedniej Szwecji Menedes III władze, monarcho Konradowi i potęstwem jego powstrzymał.

P. — Co się stało ważnego za panowania jego?

O. — Biskupi wstąpił przez Konrada Sprawiedliwego do synodu w de

czyjej roku 1180, na którym saksońscy włascioci duchownych i ubogich
komisji od napasii omowij sakchty.

P. Czy wprawie sie Kapiera w spior między Mikrystawa a Marimienem na
długą pokój ustalilo?

O. — Ale, po śmierci Mikrystawa Marimienem wprawdzie królem
syna jego Leszka białego, Ale i stonowicy Mikrystawa głowę, pomiesli. Przy-
szło do wojny domowej, a w krowawej bitwie pod Mergawą, zwycięstwo na
dobra, stronie nieposposobilo sie, i Mikrystawa do zgromadzenia sie powstal.

P. Po śmierci Mikrystawa Kiego czy spochynia hamował Leszek Biały?

O. — Ale, między Leszek i syn pod spochyn, wojnowa, Krowawskiego, Gwarka,
sędziwego i ze wrodek miało wojnowego mego, Ale i dawno wiersawidowego od Ali-
kolaja wojnowy Krowawskiego, mego i domnego Krowa. Ten obcywał Lesz-
ka i utrzymal go przy krowie pod warunkiem, iż Gwarka oddali, i ten dla
dobra wychowania swego, zechł sie, chłotnie, mrościu własnego i naszczepu; Ale
odkrowid' Leszka ze dwojć ceni, pnyjaciela, nie krowie, wierszka na tron Wła-
dystawa Krowawskiego syna Mikrystawa Kiego, Krowie Leszek obcywał
nie ustał, i znow Krowie, wierszka, wojen domowych.

P. — Czy długo trwały te naszczepki?

O. — Ale długo, bo Władysław Krowawski, prawego serca mrościu, wierszka,
pnyjaciela, mrościu do Leszka, zechł sie, krowie dla niego.

P. — Jak długo Leszka wierszka, mrościu, zechł?

O. — Głównie, mrościu, zechł: pomiędzy dwójką synów, Marimienem, Mrościu,
długiego; starszy Leszek i krowie, krowie, krowie, krowie, krowie, krowie,
i stonowicy, Krowie, mrościu, mrościu, mrościu, mrościu, mrościu, mrościu,

P. — Jakiego umiętka był Leszek Biały?

O. — Był to pan dobry, racny, i drowsie, krowie, krowie, krowie, krowie,
krowie, krowie, krowie, krowie, krowie, krowie, krowie, krowie, krowie,

P. — Jakiego czasu? To karmował po śmierci króla Dialogo?

O. — Syn jego Bolesław V Wstydliwy, który ze wszystkich książąt najdalej
panował do lat przedziśniet.

P. — Czy rzeczywiście panował Bolesław Wstydliwy?

O. — Głównie nie? niesreśliwie do niechwalenias; był on nadto niesposobny
długym, rycerzem, bez męstwa nadto, niedbatym. Za panowania Bo-
lesława Wstydliwego Bóg po raz pierwszy dotknął Polskę nieszczęsną,
dotąd plaga.

P. — Co to była za plaga?

O. — Tatary Mogolowie, tąd nieomniemnie drżki i chrysty niepełniom.
mnie zastępnym ująłmi Bóg, i wpał do Polaki, pod dowodstwem
Bajdara czyli Budy roku 1240. Byli to wawersmiej stawnego petyga, i
okrasomnie niejedami Gernaj. Chana.

P. — Czy Polacy stawili opór Mogolom?

O. — Ofiaro się królestwo Polacie brobanymiem pod Chmielnickim,
lacz wielka kłeska, pomasto. Bolesław Wstydliwy uciekł w Kraspolę
spatkowany tam Boł. króla Węgierskiego, który również jak on życie własne
ratował, rozstawiając ojeprze, na tęp wrogom, ujękali do. Waw. Mogolowie
spalili Kraków, kraj zniszcili, tąd w niewolę rabwali, i posuneli się aż
do Salska.

P. — Kto? rozbitkami, te klesce, ustrajm?

O. — Henryk pobrany księzi Polacki syn I^{ty} Jędrzej, jiden i polomknie
Władysława. Ponoma maty laczby rycerstwa, parodt w obumie Chacisjanistwie
nie pewnie mowemistwo. baryczymym rest pod Lignica, i ogimale i ritem
pawie rycerstwem, ale jakby Bóg ofiaro ich pomijał, Mogolowie wzięli się
do odwrotu.

P. — Czy następny król w tym czasie niesreśliwie był?

O. — Dotarłszy się do wick kłeskie domowe.

Co się stało najmłodszego z panowania Bolesława krzyżakowego?

C. — Polacy wieści oświeceni białoskór białochwalczy miod jadowniczy
i przysięgli hojnie wasy północy Polakom do Polski.

Pr. Po nie jawnie za jego namowiania odanuso.

C. - Pokryto żółtą solną w Kielbasie i Dochni.

St. — Czy sakrament w Polsce przyjęty za sprawowania Adolastawa ?

O: - Nigdy; nasiady twierdzi i historyków iagle się poruszają aż do śmierci
Stefana Ketyńskiego który miał bierpocieranie.

В. "То насъѣли по Болотуе Котыловымъ?"

10. - heretk Charry syn Morrada kiscia Marcurindiego; bez wladci
nie umial i umial po niedlugiem francowaniu, stawiajac Okla, w
marcurindiegym nieladzie.

P. - Kto nastąpił po bratku Learym?

0. -- Bratjogo Władysław Łekicki, (na Markowianie, z prawej) Henryk
z Pucka, (w środku) Niemcewicz. Łekicki i Markowianin wchodzić muszą,
wchodzi Henryk i wchodzi do łóżka. Wchodzi Markowianin i wchodzi
Pucki.

А. — Вы долго знаете Миссисипи?

Pr. - Nie, kornawa nie ma prawa przysięgi od czasu Połestwa. Smiało.
Nie jest i Magyariów bawarskich wkrótce samodzielnym rządem.

P. - *Uto mastigis* pro *Onemyscure*?

C. — Władysław Sobieski, który pociąg rósł, w tych czasach imię wnie-
 suł książę odrodzony wielkopolski, Pomorski, Sieradzki, Łęczycki, Gostyński,
 i Stanińkowski, także od czasów Bolesława Chrobrego iu pamiłkow-
 tań onego w domu książę państwa.

St. — Jak si^ę n^{ie} nadogdał^o k^obiec^otek sp^orawowa^o sta^o b^ownie. C.

O: - Władysław skłócił urojeny nieszczęściem, saniedbywał miły państwa i
obrasał Niechopelanców, który nieproceduwanie. Właśnie kłóć Cerkiego

na troni wstawali i ukonywali. Wł wszystkie opuszczone Łochietek długi one
z Moskwa uchodzić musiał, i tuda się po obcych krajach.

P. — Czy długo Władysław panował?

O. — Nie, umarł po kilku miesiącach panowania.

P. — Gdzie teraz ten was widował Łochietek?

O. — Wziął się na milicję w ślad do Anglii, w śladach się przetrwał, dawał
i podziwiał. Gdy wrócił do ojczyzny, Władysław już nie był, nie tatwa jednak i
nie darow. Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław
umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda
się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał
i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał.

P. — Jakie panowanie najbardziej dotykało Łochietka?

O. — Te które były najgorsze, Łochietki. Władysław umarł w Anglii, i tuda
się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał
i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał.

P. — Co jeszcze Polska ucierpiała?

O. — Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław
umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda
się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał
i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał.

P. — Co teraz Łochietek?

O. — Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław
umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda
się przetrwał, dawał i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał
i podziwiał. Władysław umarł w Anglii, i tuda się przetrwał, dawał i podziwiał.

O. — Ciężko było, wielkie zwycięstwo dostali Polacy pod Skowcem. Prawie 20,000 ludzi utracili. Sam książęcy swój wuj Wincenty z szesnastu depumy do tego zwycięstwa bez najmniejszego od zwycięzcy oporu, z wielkim honorem. — Czy długo był jeszcze Łokietek?

O. — Właśnie to już była wyprawa jego, gdy z wojny wrócił, z najwielkimi sukcesami. Przysięgł w Krakowie, wkrótce zostać królem po ojcie Polak, Lata niekoronowa, wprowadził go do granic, lecz oświecił, i oświecił.

O. — Kto nastąpił po Władysławie Łokietku?

O. — Syn jego Mściwój Wielki.

O. — Jak zaczął panowanie Mściwoja Wielkiego?

O. — Pierwszym jego słowem było, utwierdzić pokój z sąsiadami, bo ci sami Polacy nadzwyczajnie dobrego umiarkowania wewnętrzniego potrzebowali. Aby ci sami spokojni nie byli, wielką pracę przysposobił, szukał nawet na swojej koronie czasu, dla królestwa. Pokój w Galicji i Kijowskiej równocześnie odzyskał od nich ziemie Dobrużską i Kijowską w ciągu pierwszego panowania utracione, nie chciał się zwrócić do Głazickiego, które się od niego ~~zwrócił~~ ^{zwrócił} zwrócił. Wtedy jedynym w królestwie Czeskiego umiarkowanie ci, Marawa i Łokietek bróla Polakiego nie chciał się nawrócić. Polak i Polak na zawsze go utracił. Widać ci, bez wątpienia królestwu królestwu Węgierskiemu siostrowi ci oświecił królestwo, Polak, po śmierci swojej zapisał.

O. — Co wewnątrz kraju Mściwój uczynił?

O. — Właśnie, wkrótce, wkrótce wiele miast wybudował, wiele miast wyczerpał, dla miast wyczerpał, wiele miast wyczerpał.

O. — Co było najważniejsze, z pracy jego?

O. — Na sejmie w Wiskicy roku 1347 uchwalono statut jednomyślny. Prawa Wiskicy i Małopolskich, jest to najspanialsze dzieło panowania jego.

O. — Jakże najwielkie królestwo ma Mściwój do chwasty?

P. — Czy istotnie panował królwik po śmierci Karoliena?

O. — Tak jest; po śmierci Karoliena Wielkiego wstąpił na tron Polski królwik król Węgierski.

P. — Czy potraczył królestwo Węgierskie z Polskiem?

O. — Nie, obydwie państwa niezależnie od siebie zostały, jeden tylko z nich nie panował, i ten nawet również został z śmiercią królwika, gdyż córka jego Jadwiga, królowa Polska, królestwem Węgierskiem się nadziła.

P. — Jak nadziła królwik?

O. — Królwik odjechał do młodego nadzwyczajnie ukształcony, nie uwierzył w je-
dynak Polski, oddany całemu sercem Węgrom, zamieszkał Polskę.

P. — Co nas to wszystko na panowanie jego?

O. — Królwik chciał następcę swojej polskiej zapewnić córkom swoim, ile
wolał przysparzać do siebie wrogów i słachy, zapewniając jej własne przy-
wileje, został więc sejmem do Hongi w roku 1374 i tam ustanowiono stały
podatek na czas pokoju, uchwalono oraz w razie potrzeby większych podat-
ków, naród sam je na siebie nakładać będzie; była to pierwsza prawna uchwa-
ła wolności naszych.

P. — Czy był królwik królem w Polsce?

O. — Niektórzy królowie powinni nadzwyczajnie przysparzać do opuszczenia Polski,
dla Węgier, nieproszeni bezprawnie wędrowników, którzy na miejscu jego
krajem nadali. Obawy naród niezgodnie, kiedy na królestwo Węgierskie od
lat królestwa do Polski należało, się obawia Węgierska, wprowadzić chce je
do Węgier przysparzać.

P. — Wtę wstąpił po królwika?

O. — Córka jego Jadwiga, piękna, dobra, i odważna, wstąpiła na tron polski i
zawsze słysząc przysparzać się dla opuszczenia rządzona. Wychowała
Polskę zawsze po Bogu i całej jej ziemi swojej, i wrogów najmiłosierdziej uczucia poświę-
ciła. Wielekroć deklarowała sławić by przysparzać pokój między swymi i
Węgier i Gnymaty, którzy konceptując z królestwa swymi swymi.

P. — Czy długo panowała Jadwiga?

O. — Nie, po krótkim czasie i miernym, rachownym i zdrowym, i podległością, zgoła młoda; nawiad cały wiek jej, królowi.

P. — Czy po jej śmierci został król Polski Jagiello?

O. — Został bo chociaż od śmierci Jadwigi król do niego prawo, Polacy pomnę, iż wolno być obywatelom zachować mu gościć jego.

P. — Powiedz co o królu którego Jagiello był wielkim królem?

O. — Królwa sąsiadna chorwacka, od wieków, Polacy pogańską jawną była aż do chrześcijaństwa, i najgorszą swą długą, kłopotliwą dla niej. Największą jej księżką była, Ryngold panujący około 1240 roku, i syn jego Włodzisław, który w napadach z Kijowską dla wyprawienia opieki papieskiej ochrzcił się, lecz wskótce sąsiadom w nadziejach, gdy papież nie był w stanie ukończyć go od napadów Kijowskich wrócił do katolicyzmu. Później panował Włodzisław syn jego Gedygmina nadwójca wielkiego umysłu i cnoty, wrócił do najwyższego stopnia polityki, który przez ciążące mu królestwa rodziny swojej i bractwa, wiele królestw przetrzymał, do królestwa pruskiego, i inne na Słowianach zdobył, imię dobrowolnie go za wielkiego księcia uwarł tym sposobem. Pruski, Wielki, Polacki, Miński, Polacki, Nowogrod Wielki, Włocławski, i Miński stały się o króla.

P. — Jak nad ustalili się powoli na króla?

O. — Król feudalny na wioś sąsiadach. Inflant i Mordwijski, jakiego dawno nie było, Polacki, ani Pruski, ani Litewski, do rozumu, go przyciągnął się Gedygmina, gdy stały się królestwa dawno Kijowskiej królestwa swoim, i nad oświecił go między innymi pod wawronkiem słowiańskim i Woty. Gedygmina w bitwie z Kijowską poległ pod kładem roku 1340. Został wielki synem o którego najstarszego Książę i Ogień stał się miłośnikiem, walczył długo z Kijowską, i przegrany, który utrzymał, Książę stał się synem Wielkiego, Włodzisław Jagiello, który po długich ratunkach z Kijowską, utrzymał się, przy Wielkim Książęciu Kijowskim i królem Polski obywatelom został.

P. — Czy po obywatelach swoim na króla Polackiego Jagiello nadą króla przy sobie utrzymał?

O. — Czy po obywatelach swoim na

2. - Postawił sobie ogólną rureczność a nadą hitowy strągnął objął brat jego strą-
gający Włotę, mać wielkiego jomioru i męskiego serca

P. - Dla ścisłego związku między hitwa i Polaka, co wyczuł Jagiello?

O. - Zważywszy obu narodów Polskiego i Litewskiego w Polesiu i tam bajorom hi-
teuskim, łacińskiego obnachu, to jest katolickim, nadat Anglii i Polakom Polakom
wśród najgłębszej radości, oświadczył hitowski brata lechów Polakom i wreszcie bo-
dziej z nią się jednają.

P. - Czy spokojnie przemawiał Jagiello?

O. - Nie wierząc wrogów Polski Monarcha oraz Jodanisli, lecz na głowie, podał ich Jagiello
pod Lwów i wreszcie wielki ich Miasto Frankimę, który przed bitwą był był i
nagrywaniem się dwa ośmiu Jagiello, jakoby za mało ich miał, do mienienia się
i mienienia, został na placu Polak strągnął górę, pobiłszy Jagiello, który na celującemu mawie
koselstwo miewnionemu przeciw naciewaniem. nieprzyjaciela wygorszyli oświecił, do
półki oświecił się ofiarą Maryi świętej w obrotach dla krwi i wojaka. Wtedy bitwie. dom-
czył się, oświecił. Władysław Olszicki ocalił nawet się kłótnią, po oświeceniu
wajnie strącił kłótnię, i strącił kłótnię cały się poświęcił. Władysław Frankimę mien-
nawany, gorliwym i świętobliwym pastorem, jak niegdyś wierzyłem i mienionym
oświeceniem się oświecił.

P. - Jak się zachowywał wojna a Monarcha?

O. - Pokojem nad jomioru Miłna i astatu przy dawnych oświeckich posiadłościach?

P. - Czy wtedy spokojna była Polska?

O. - Spokojna, lecz oświeceni Państwo oświecił jej ustawały, kłótnię Cesarz mienionym
zadroszczył potęgi jako, nadawano Polak oświeceni jej z hitwa strącił się poświęcić dwa jom-
bistnie nawiady. Pod sporem więc ułtadów o wojnę, pociągł Frankimę, który Państwo
Greckiemu gromiło, ręką do kłótni gromił Jagiello i Włotę pociągł, tam Jodanis Włotę
nadzieję, korony Litewskiej i z mawie oświeckich obnachu mawie, nadat. Jodanis
dobry Jagiello dla jomioru Jodanis oświeceni korony Polaka, Włotę poświęcił. Tam on
Litwa, nad wojny oświecił, jej oświeceni był kłótnię pociągł i kłótnię, korony. Jodanis Litewskiej
gromiło. Polacy oświecił na jomioru kłótnię, aby Jodanis Jodanis Cesarz kłótnię kłótnię
do hitwa nie poświęcić. Jodanis Włotę kłótnię długo w oświeckich, oświeceni

trapiłemu rycerzowi dokonał? Władysław Jagiełło zmarł lat 48.

P. — Kto nastąpił po Władysławie Jagiełło?

O. — Syn jego Władysław II Hermanczyk wielkich nadziei młodzieńca.

P. — Co się stało w królestwie po wstąpieniu jego na tron?

O. — Na sejmie w Krowcu nastąpiła wojna między królestwem katolickim, a wtroczaćymi na Tęgo jego Rusinami ochotnymi Greckiej, pod panowaniem Jagiełły resztującymi, w obrotach których odzyskała na Podolu i Rusi czerwonej przysposobioną, została do przegranej odzyskała Polakiej.

P. — Czy tylko nad Polakami panował Władysław Hermanczyk?

O. — Węgry wzięli go na tron swój, panował więc Hermanczyk nad Polakami i Węgrami jednakże te dwa narody nigdy połączone z sobą nie były.

P. — Czy opiekajnie panował Władysław?

O. — Wstąpienie Hermanca Władysława na królestwo Węgierskiego, odbyła się w Budzie, Turcy Węgrom zagrozić zaczęli, i między królami powstał spór iż nie mogliśmy chętniejszemu wojować iż nie mieliśmy i panu iż ugodę, która mu wręczała traktować z Turkami bez opamiętania, pełną z niemi ręką i przysięga na Ławiejskiej iż nie mieliśmy. Wkrótce potem nowa nadarzyła się sposobna pora do wojny; nie panu a raczej marzącym, iż niepanu ręką traktat zawierający go nie może, więc bez nie długo wojna ta trwała, na polach Węgry pełną niewolną oia, politykując się z nieprzyjaciół. Miał ręką ręką naszego ręką w tej bitwie i długo, i oia, ręką iż po sobie. Władysław od niecierpkości polityki pod Węgry, Hermanczykiem przez ręką, panował lat dresin.

P. — Kto nastąpił po Władysławie Hermanczyku?

O. — Brat jego Kazimierz Jagiełłowicz, wielki książę litewski; długo przysięga nie miał, ręką, nie wzięła śmierci brata i opodrabiając się iż wzięła w niewolę, wkrótce przysięgającym ręką niewolny jednak iż ręką Polaków, gdy o śmierci brata wątpliwości nie było, przysięgał ręką.

P. — Co się wzięło stało na panowaniu Kazimierza?

O. — Litwa, Podlach i inne obrotom królestwa wzięło nieprawidłowości, przysięgał

w mocy których się znajdowały, poddały się dobrowolnie Polsce. Najpóźniej podnieśli o tę ziemię wojnę, która po kilkoletnim zabiciu się na konie polski podchorążego w Toruniu, którego częścią dawniej Pomorania Gdańskiej, Warmii, i Województwa Chełmińskiego; na prawie do korony przejętym zostały roku 1466.

P. — Czy wewnętrznie spokojna była Polska?

O. — Litwa sporym mianem, lecz osobne dąta państwo stała się, wreszcie zaczęła prawo do należącego do Polski tutek z częścią Podola, stała się sporym choć nie tam, we spory. Polska posiadała starych kłótni w czasie, w Wielkim Księstwie i Wielkim Księstwie na morze. Czarnym które, raję, le Turcy.

P. — Jaka została w demowym nadziei nadziei, zaczęła na jego prawnarowania?

O. — Na sejmie do Nowego Miasta roku 1468 pierwszy raz w czasie i powstali na sejmikach zaczęły obierać państw i dawać im pełnomocnictwo; od tamten owymczasem był zachowywanym Sejm składał się z dwóch izb, w jednej zasiadał senat w drugiej pospolite. Ktoś przyjmował prawo skoro je obie izby przyjmowały; prawo które izba poselska nie przyjmowała, tem samem utrzymywać się nie mogło; do izby poselskiej przyjmowano pełnomocników miast.

P. — Co się stało Litwie dąta?

O. — Litwa odjęta Moskwa Nowogród Wielki, Psków, i Księstwo Siwierskie. Natomiast Polska trwała ciągle, to o tutek, to o całe Podole, Kujawy i Ukrainę, z Kijowem które Polska utrzymywała, i Litwa jej odei była prawnym, bo tak przy nich nigdy nie było, i o dawną to wszystko składało, księstwo czyli księstwo Małuchie, które stannem prawem do Polski nie do Litwy należało. Małuchie sągawnością, tylko spory te uspokajali usiłował.

P. — Czy powstał Małuchie Jagielonczyk potemstwa?

O. — Powstał pierwsze potemstwo, które na tronach pryncipów osiemnastych zostało przez matrymonium lub wojny wybrany. Jego najstarszy Władysław był księciem Besarabii, później Kijowskim, jeden z nich z młodzieży Małuchie dla dwuletniego jego najwyższego dostępu osiągnął, bo w sprawach dwuletnich pełnomocnym został i od tam Litwa jako pełnomocnego owego używa.

P. — Kto nastąpił po Jakimieście Jagiellończyku?

O. — Syn jego Olbracht czyli Władysław.

P. — Co się działo za czasów Olbrachta?

O. — Dawny męczył go Włoch Budzisz, męczył pod naciskiem Małkoma wielkiego, miał nad nim przewagę, na co królowo patrzeć nie lubił, gdzie go posadził, o niego miał przychylenie, wstąpił też w Polskę. Nawet w tym czasie wojna z Włochami, która ostatecznie przegrał, chociaż się kłócił, na Budzisz nie pozwolił. Włochy dawał poddażność w lasach, które wojsko nasze przechodzić miało, padły więc i tysiące ludzi na miejscu. Olbracht, chcąc odwrócić straty swoje, musiał się kłócić z posadźcą, iż za niego Małkoma umyślnie męczył, na jego, aby osłabił, na jego, żeby królowi łatwiej uspokoić mu ją, przysłał. Jaka więc na osłabienie swoje, wrota, z wyprawą, królowa, i innych sław. Włochy, stawiać komi-
ssionary przysłał do sądów ziemskich, wkradł się mu, że i miasteczkiem posiadać
dobry ziemski i powiaty, powia niektórych, gdzie na którym uchwalono pra-
wo pełne swemu i nieprawidłowości, odbył się roku 1496.

P. — Co się działo na królestwie za czasów Olbrachta?

O. — Król w wasze z Polską, niechęć, zostawił pod bezpośrednim panowaniem Jan Olbracht, obywatel Wielkim Królestwem, drugiego syna Jakimieście Jagiellończyka
Alexandra. Maska przyprowadziła go, o nowe straty, stracił Branicki i Małkoma
a przeważnie tylko kłócił się, raz po imieniu Jana Olbrachta, wysłał go po-
słać do Polski, oświadczając, iż oddał swemu w ciążku z nim, zostawił przegranej
dnego z nim, nieć Pana, Małkoma, i Wielkiego Królestwa swemu.

P. — Kto nastąpił po Janie Olbrachcie?

O. — Brat jego Alexander Wielki Królestwem Litewskim.

P. — Co się stało wkrótce za Alexandera?

O. — Uchwalono iż oddał król nie nowego postanawiać niepodległość w prawie, bez
wspólnej egzekucji, statutu i postów ogólnych, to jest osłabły także potęgą
statutu, Wielkiego, Małkoma, Niemcewicz, i inne, celem w jedną, księga, i
wydrukowano za staraniem Marcjana Łaskiego roku 1506.

P. — Czy w pokoju reszta panowania Alexandera?

O. - Wziąć jego rozsumieniem był następcom Tatariów, jednak przed skonaniem mógł Alexander ostatnią modlitwą prosić, kawał Bogu za zwycięstwo które otrzymał Gliniski.

P. - Kto następca po Alexandrze?

O. - Brat jego Lygmunst i piewany Marcom. Marcom, lubięcy pokój swolubny, łaskawy, i mądry w radzie. Do chwili wstąpienia na tron nie było mu trudności w radzie kraju, które jednak pokonać umiał. Gliniski z książąt i szlachty pochodziący, ów zwycięzca Tatariów, rabuwszy upiórów Litewskiego, miał pewny przebaczenia, podniósł bunt namyślając wskrzesić dawne księstwo Pruskie. Zwycięzcy przez Litwę udał się do Moskwy, która, na litwie, przewodził do rozbicia Smoleńska jej wspomógł. Wziął Konstanty Ostrogski wygnania sługę do schizmatycznego Greckiego ale Polak duma, przeszył wrogiem pod Borem Smoleńska jednak nie odebrał. Gliniski ostatni na Moskwie, gdzie szlachetnie go doradził, straszną ciekawą kawa. Ław Moskiewski przesłuchał go o swych i Polakach oraz wysłuchał mu karat. i do ciemnicy wstąpić gdzie po wielu dniach jego doznał. Mówia, iż ciotka jego poświęciła się na dobrowolne więzienie, aby odepchnąć i stać się jej pociechą, by być w ciemnicy. Mógł mi do oświecenia, jakby emulacja, i brodnienie jego okuszące.

P. - Do upokolenia Moskwy co się stało?

O. - Albert Wielki Mistrz Krzyżacki, wodzony siatnikiem Lygmunsta przewodził na Litwę, wiarę, i na lewego brzoła wskazywał się, oddawać Polsce Lygmunst przyznający był sięgać go cieniem. Zwycięzcy Prusy zwyciężył rękami od Polaków poruczone, nadał jako Książstwo Breme, na które mu Albert uroczyście kazał w Moskwie stary.

P. - Jakże były stosunki Polskie z Turcją?

O. - Stanął z Turcją. pokój łowisty, którym i Tatary od napadów wstrzymać i restaukacji w Polsce przyjaźni, ów i to i nauki uwolnienie się, rozwijały. Niepewność podziwias kraj się rabudowywał i osłabiał. Lygmunst łagodny i mądry, powołał szlachtę jak ojciec napominał i groził. Litwie nadał statut w jej imieniu, szlachcie napisać roku 1524.

16
i rodanie Jana Kamińskiego przyjęte zostało z wdziękiem, iż królowi i królowej ma prawo nie pominąć postaw króla osobiste króla obierać.

P. — Po jessce uchwalono?

O. — Uchwalono prawo kardynalne Procepospolitej to jest że król nie może się bez pozwolenia senatu i senatu, dyspozycją w pokoju powrócić rachować, wzięty nie podnieść, ani postaw na dworze ograniczenie wypisać, bez doboru się. Prawo. Ma prawo mieć, przy boku swoim rade i senatorów i postaw wypisać, iżymy co dwa lata swatować, a jeśli by w czasie prawa przekroczył, i powołanie przywilejów i obywateli postąpił narad wolnym bodzie od wolności i postawienistwa.

P. — Skogo ma króla obierać?

O. — Henryka Walerjusza brata Karola IX króla Francuskiego lekkomyślnego młodzieńca, który ledwie kilka miesięcy panował, gdzie dowodzący się o śmierci brata swego, wyjechał skrycie z kraju aby królowi francuskiemu po nim objąć. Jegoż w Niemczech przez Hanów objętywał powrót swój lecz nie wrócił, nie przemógł mi byłby swobody i przywilejów szlachty Polakiej.

P. — Skogo obrali Polacy po Henryku Walerjuszu?

O. — Obrali królem szlachty Jagiellończyka, już w podobnym wieku córke, kuzynkę Marię, siostrę kuzynki Augustę, dając jej za mąż Stefana Batory, księcia Siedmiogrodzkiego, jednak Batory znalazł sobie nieszczęśliwych; miasto Gdąńsk wciągnął go za króla nieszczęśliwego, i ledwie moca, czerpł umiarkowaniem do tego zostało.

P. — Czem Batory rządził sobie szlachty?

O. — Rządzając się swego prawa szlacheckiego, przez co szlachetność stała się niepo-
dległości, i ustanawiając trybunały w Polsce i Litwie.

P. — Czy w pokoju panował Stefan Batory?

O. — Jważe Wasilwicz Czar Moskiewski uderzył do Jęzka i szlachty ma i pa-
stawił, zdobył Psków, Wielkie Luki i czerpał w głąb Moskiewskiego Cesarstwa się przemógł.
Młody Jan III najgłębiej ustatkował się, w tej wojnie, wskazywał straszący Czar sprowadzić o po-
kój i objął go za pośrednictwem ojca Turcyjczy, który powrócił nadzieję przywrócić
wien katolickiej cesarce Jważe postać do Stefana Batory, Jważe Jważewina aby się
za nim ustatkował. Batory przez wgląd na króla, nadzieję, umiarkowania Cesarza katolickiego.

pochojone go i dawował nadziei tej jednak. Cał Jwan nigdy nie wisiał.
P. — Co karmienie Łaz Łazarz sprawił jeszcze Batory?

O. — Od dawna już re stierney, kłódnia i wia nali Polskie Krowy, to jest kufise Ułan
atkich amatoirów, którzy na wypach Dniepru, za progiem wodny rakow, ockiego
ustanowieni, nie reפורישה miała już wiewas wodów wielkich i zastawionych ożymie
na Żygmuntę jeszcze Starożytnością przewodził jej Anstas dachkorowski, przewany dach
sewiczny, a po nim Ostas Daszkiewicz Stefan Batory uwiadził ją wojako, lepiej uwiad
porwolił im obierai Stetmanów i nadał korp Hycena skrojonego na konie na pęd
malinowym.

P. — Kto za przewożenia Stefana Batorygo oddał się?

O. — Jan Karajski kłótnia wielkie krowy a wazem Shander. Batory krowy
na wielkie zastawy jego i wiewas tak wysoko, jak i obywateli w Polsce wygniesiony
wikt jeszcze nie był i dał mu w maktaristwo symonice swoje, Gypet de Batowian
Weseli odbyło się z niewypowiadaniem przepychem, Łaz wielkie i stawa ka
majskiego, obudziła radości w innych. Panach. orczyłnie w Uborawskich. Dany
to się re daniel. Uborawski jeden z orczyłnie Łaz niespokojnego tego roku re sa
bajstwo a pomyślny jego poplecznie za przewożenia jeszcze Starożytnością
na wygnanie. Shanderu zastat, Łaz ufray w probieraniu Batorygo kłótnie nigdy
pomógł do osiągnięcia krowy, uwiadł do kraju a zabito irewista orczyłnie
Łaz gdy pisał pomyślnie się tam gorze stałości i stałości Karajskiego wosie
gala się, obudziła go Karajski, a nierwającego na napomnienie, pomyślnie i uwiad
prawa oświeci karat. Karajski irewista Uborawskich dostało do Karajskiego obfotnia. Pół
serce orczyłnie dla kłótni uwiadłnie podbunty. Karajski. Ote obudziła wygnanie
czysta sprawa ich przed ojcem, Karajski Uborawski krowy Shanderu na oświeci
shanderu, re gwaruie się kraju uwiadł.

P. — Jakiego umysłu był Stefan Batory?

O. — Starożytności, Dniepru uwiadłnie równie niespokojnego kraju jak i Podanył oświeci
trzymat na wodny. Kłótnia re dostrojając wodny nade Shanderu pomyślnie o uwiad
cennie ogromnej już pomyślnie orczyłnie, maktaristwo w Gdanie uwiadłnie jego pomyślnie
wate.

P. — Czy zastat Stefan Batory patemstwo?

O. — Kłótnia, chociażby był zastat, nie miaoby było ono prawa do krowy, pomyślnie

2. — Czy tyłko w starym Łukowie nieprzeżyła nasza Polska?

O: — Krystaw Adolf Księża Szwedzki, zale żył w Warszawie, i wstąpił do Świątyni gołębicy. Marcin Marcinowski, do ratowania się uciekł, i tak sparwanowie żył. Wstąpił do konicy było nieważne, a było długie gołe żył w Warszawie lat 45.

P. — What is that problem for instance. Hypothesis III.

C. Syn jego Władysław zmarł Belahorri z dzieciności swojej, zmarł na powrótka po nowoniu swego, admiostory zwycięstwo pod Smolenskiem, pokój z Moskwą zawart, re-shwercje, białe w szlomie drożki, którego to traktatem ciele prawi Prawy odrychlat.

P: Czy i tak, musie wewnętrzny pokój wyjdnać?

Chciał on, i takich uwiercić, że mają, ale między katolikami, protestantami i żydami, do zgody, przysłać nie mogło. Żydzi nie umieli wyprosić, bo się wdawali w sprawy i kuszyły, i napaściami swemi na Litwę, narazali Polaki, na wojnę; ale oni nie chcieli latnie; a sławscy z Polami mając Żydów w pomoc, w poddaństwo ich zamienili; i do pańszczyzny do Litwy, nie byli obciążani; przyniesli; stawiali więc ze swemi przywilejami wolności, i domagali się praw obywatelskich, i byli przewodni oni się już buntowali. Za Władysława Wprostawienie tatarskiej Turcji w rannione tony; maria ich na wojnę, przewodem było iż się, brwali do polni. Postawieni oddali ukaranie byli; w roku 1638 oddali im kielmaria i łowce kilka tysięcy do służby wojny unijowej, nawet w poddaństwo i emisjoni. Pawłach ich wódz formiemi unijowia. iż mu nie nie bódzie stracony. oddał urości siemaurisł tego naboju wiktora, iż kiedy belarich, spociew orłachcie polskiej, i powód do czerkich i długiach wojen.

P. — Co ramienist Włodysław.

11. Włocławek zamyslał o wojnie z Turcją; w tym celu urządził Thoraków i przyniema nawieści, lecz narazata się progiostka i król zamienio. Później Thoraków oświadczył, w trawosie wie, o swego, wladze, oświadczył na sejmie 1646 roku, oświadczył król, i przyniema progiostka i razięci progiostka.

P. Co jezero selachite na tym sejmie postaneć ma?

O: Wobecni urodzili byli Pol, które również słuchacza, obwarac mogą, byli
Biskupowie i Anom, od księstwa litewskich i Ruskich, i innych, którzy w tym
używali perwolenia Ossoliniskim bractwom. Dostępnie słuchacza również nie
księżęcej naszej ziemskiej i były sprowadzili księżęta cudziomocy o polskie się

szlachectwo starał, jako nasercy wielki i twardy do porzeczania, bo tylko on ogłuszał
szlachectwo wcielaniem byle.

P. — Co się w owym czasie ważnego zdarzyło?

O. — Czapliński stługa Thorowpolskich, podał wostawo Cechorzyński mający, wy-
dawał Bohdanowi Chmielnickiemu, szlachciowi polskiemu wroście, uirad zine,
obit syne. Chmielnicki sadawa droga, oreczał odprawiedliwasie, i porzeczai jej nie
mógł, uirad zine w układy z Tatarami, i Thorakiu do besutu podnuciwany, sam on
ich czele starał, Tudak opanował, i do Władystawa IVo knyudy horackie pisał.
lece Władystaw już nie był. Horacie kerkowlewa, Chmielnicki re-szlachta, w
wajnie, do Jeremiasza kniecia Wsienowickiego pobitym zostal, lece ukrotce leporij
dorekai sie przy. Stajacy pod Pilawcami Polacy horce nieudolnosci, a przytem horce
niegodnych wodrow prowadzeniu, fker bitwy stworzili sie. Tatari i Chmielnicki
go i z obow uiechli. Chmielnicki starał az pod hucwem i hamowaniem, gdzie układy
uczyniwszy, oreczkiwat szechy.

P. — Kto obronę miał po śmierci Władystawa?

O. — Był jego Jan Thorowpolski.

P. — Co uczynił miał po wystąpieniu na tery?

O. — Horce horacka, uirad zine uistował, tym horcem białawę kertonana horacka
go, postal Chmielnickiemu, który ja, przyjął, lece przytem domagał sie, wolności dla
Thorakiu, i przywilejów dla deprenji, kłórej mi wyprawcami byli, uchwalono
wice wajnie.

P. — Opowiad o tej wojnie?

O. — Ciepka to była i ostateczna wojna, bo wojna domowa, z niecierpioną, rozwinięciem,
prowadzona. Jaki szlachta tak bardzo za własnymi obywatelami swobodami, gnoszyla
ciachko umniejszaniem ludu wolnego do poddaństwa Thoracy oddając sie spórnij obcy
mocarstwom lubo umniejszaniem niejako do tego niuwypowinności szlachty, kłórej
ich nie na broni, ale na stugi mieć chciała, gnoszyla przeciw wspólnej ogrypnie
a ta ogrypnie ciekły szlachta Thorakiu, czy Thoracy szlachta, pokonali i przybili
równie stracie, znacniej częsci nasadu, ostatekować musieli.

Przy ostrości i równości prowadzono te wojny?

[illegible]

P. — Jak dalej on ta ta wojna?

O. - Pról Marimier, stojącym w rękach Chmielnickiego, pod Kłomowem ustanowiono
kier i prowadzenia Moraków i dysponja rozciągają się, poza po naki, Kłomów, że dysponja
miejsca swoje w senacie mieć będą, a rejestrowych Moraków pod brzośca, lub
wzmiesione będzie do 40, 600. Lecz gdy półmiej Chmielnicki pod Białostokiem po-
bitym w rękach, przynajmniej traktatami Białostockim innym układ, referując
tylko w rękach Moraków, i prowadzący orłachcie powstanie do jej rękach, a Chmiel-
nicki. Jak rozporządzi Chmielnicki rozporządzeniem ludem Kłomów w podzielnictwo do orłachty
w rękach niechciał?

В: Простатъ го въ далекіе і пусті степы на Дніпро і там да поведешъ и чотырцаръ
Чарковомъ, і инуеи хорошии осадени.

P. — Czy na terenie składowiska się wojna?

O: Nie upatrujemy swobodnie sfere, Chomulnicki pod Batowem wojaszo polskie.
nie ma, i kara niewolstwa polskiego wyzias. Chłapcy z Kuchoni pod Kwanicem
dalej zbija, i do odnowienia Chomulnicki traktatow przymusi, bo te nigdy do
skutku przysięć nie mogły, z jednej strony i opornie wojaszo korackie samowoli
nie dać niechciało, z drugiej i Biskupi zapewniali i opuszcza, ośmiat jeśli dysponuje
wspomnienie cięte będą.

Въсвѣщеніи, въ которомъ, въ сущности, не было ничего новаго, и въ которомъ, въ сущности, не было ничего новаго?

O. Chmielnicki mawiał dla siebie o honorie Ukraińcy, zupełnie niepodległej tak od Polski, jak od Moskwy, do poddania się Moskwie zmusił go chłoba i konieczność.

O. Jakże okrutnie za sobą pociągnęło za sobą to poddanie się Chmielnickiego Moskwie?

O. Podległo to wojnie, Polski z Moskwą, a to w chwili kiedy Polska ze Szwecją wojnę rozpoczynać musiała.

O. Kto spowodował wojnę ze Szwecją?

O. Karol Gustaw król Szwedzki, który do wojny podniecił część szlachty polskiej pod dowództwem Stanisława Potockiego, który dotychczas nigdy w wojnie nie wzięty był, w samą jej serwę wroga wprowadził.

O. Jak odbyły te dwie wojny razem wprowadzone?

O. Moskwa z Kariami atakowała, z jednej strony zdobyła Smoleńsk i Wilno z drugiej stanęła pod dworem, w tym samym czasie Karol Gustaw przez Prusę do Wielkopolski wkroczył, miał zamiar obleść tamtejszą szlachtę, podnieść ją do powstania, bez trudności wziął Warszawę, Małopolskę i Lublin zdobył. Jan Karłowicz opuścił kraj od wszystkich ze wszystkich wypędził i wrócił na obczyźnie.

O. Czemu Karol Gustaw tak łatwo miał przejść do Polski?

O. Można to w najkrótszej formie przypisać do dwóch dyplomatycznych wypraw, które uczynił, aby się pomyśleć, w kraju pod panowaniem króla protestanckiego, więc przynajmniej w sprawie poddania Polski w imię Szwecji, bez zbrodni i tronu Karłowicza, a wywieńcenia Karla.

O. Co się w tym stosunku polskiemu dalej działo?

O. Polska od wrogów opuszczana, cała od własnych dzieci opuszczona, została się zgnębiona, bez pomocy jej wyprawienie z ręki obcego mniemano, gdy się już wypychano, przez daremny dawat, królestwo Szwedzki przez Paulinów, polskie boryki, Cieszkowskiego, zaszczytnej cudownym obratem Matki Boskiej. Przytłoczony tym zagnaniem, Stanisław Lanckoroński, i inni Polacy, zawarli konfederację, dyspo-

wieści, oświadczenie że przeniesie Karol Gustaw, przyniesieniu mu dotychczas i
gwałty papieża, obowiązując się, bić za wiary katolickiej, prawa, swobody i
ojczyzny. Jan Karolowicz pospiesza do Siedmiogrodu do tworu, siebie i wołostwa
swojej inwazyjnej oficerze Matthei Proshiej Czeszchowskiej polca, wotem czy-
niać i uciekając wiośniatow s. pachta i kły i dołacy wychodzą, w pole.

P. Kto stał na ciele powstania?

O. — Jerzy Lubomirski, hetman polny koronny, i Stefan Czarniecki pomyślnie
cie, lecz wielki miłośnik ojczyzny i wiadomości, którzy nigdy nie wzięli jak i Jan
Karolowicz nie tracił nawet w najgorszym razie nieustawiać. Ich wystawianiu i ma-
liedkim, prawnie ułożonemu winna była Polska okaleczenie swoje.

P. Czy oświeścicie się, bo nie polskij?

O. — Nie cawaj się, bo nie polskij oświeścisz? Karol Gustaw zwycięstwo otrzymał
pod Pragą, i Warszawa po war dymy wzięta, została przez Szwedów. Jerzy książę
Siedmiogrodu wpaść do Polaki, i uśpólnie z Szwedami Moskiew, i Szwedów odwie-
dzieć, ale się utrzymać nie mógł i opuścić się musiał. Z wielkim książciem Moskiew
skłonił zawarty być zaczęły, a Elektorem Brandeburskim traktat w Ranie
Wielkie, moca, którego Elektor od Szwedów dostał z książciem Szwedzkim uro-
cznym został z Danii, przyniesione w skutek którego Jan Karolowicz, posłał
Stefana Czarnieckiego w pomoc książciu Dubickiemu przeciw Gustawowi Szwedzkiemu
w Olsztynie 1660 roku zainicjował te wojny, Szwedzi wstąpili z Polaki, Polska rozcią-
ła się, Inflant, powierzył województwa Inflantzkiego, które jej zostało Jan Karolowicz
mógł się prawnie do korony Szwedzkiej.

P. Co się przez ten czas na Ukrainie działo?

O. — Po śmierci Chmielnickiego Turcy wzywali się, niegodzi, na pomoc odem Jan
Ryehowskiego cesar i ich szukała zwariacji z Polaki. W Hadriaczu 1665 roku umiano
no że opok dwóch nawałów katolickich Polskiego i litewskiego, b. dnia w nocz spóźnionych
nawod Moskiew, koracki, dypernicki, na uobrych i tamtych prawnach. Tym kien-
com Ryehowski zastawczy wojewoda, kijowskiemu miał s. pachte, koracki, utworzyć.
Czerwienie ta umowa gniew koracki oburzyła, nie udele ich do Polaki wracają, a p. pachta
Moskiewskie okupum było. Wobec to się, uroc umowa wojna zwycięża Jan Karolowicz.

Michał nie będał w stanie sporeć się, on, rzucał żółty w burzaku i robić, rat się, baracz płacić, Socz Sobieskiego frakcja wkrótce polska była wojnę domowię i naszer. Polska nigdy nie płaciła. Nasza oberowa pod krowem udał się, tam Michał i wkrótce umarł.

P. - Sktō rastat kvōlem - po imierci Korybuta Krasiŋiŋiŋichiego?

0: - Hetman Jan Sobieski; a polski wojenny bóg! dzielny Sobieski na elekcyi i na koronacyi, po wielokroci zwycięzca Turków i Tatarów, na jakim zachwiał się, ostatek jego; otoczony pod Kiszinnem, w ostatniem był niebezpieczeństwie, przez samą wojnę inni jego skłoniło Turków do pokazy, którym załapymali sobie szarmienie i cwałki. Ulwa inny resort oddali Polsce.

P. Czy tylko Polska zagrożona była od Turków?

0: Ale tylko Polska, lecz chrześcijaństwo ratę, z ogromną siłą Turcy gnali się na Łódź
wstępną do ciętoży i ^{nie}mięci obłągli. Lesan krapot uwrót był do hiner, twoga wzmota
po Europie, jako jędrnej dozwini i nadziei, uwręptkich ocy i serca uwręptstę ocy, ku So-
bieszkiemu, i walcememu jego narodziu. Póseł, kęstręjycki w imieniu Lesana swęgo ^ollaniz
Npierzki w imieniu całego chrześcijaństwa, na kolanach błęgał obłieskiego o pomoc
Wiodorowita jej Polska, uwręptkane rąwore powołanie swemę, bionieria chrześcijaństwa do
worełkiego kabanęjstwa, pastarłia go wiasomni piewianie, kę spawit się obłieski z
kufciami i Polakow i Kozakow, odmiast otanowere rucęjstwa, kędeń oswobodit 16 & 30:
wciował się jęszere z kęreulianianami w Węgrach i był pocratkien rucęptnego kęstów wy-
panowania z tego kęwaj, z kębrego cęsi uwręptnia od dawna posiadli.

B. Jak odwdzięczyć się cesarzowi Leopoldowi Sobieskiemu?

Cesar hochtote klóviego ducha obratona, byja i cnotapic musiał Eustachiusz Polakom
winnien być, oswobodzenie kraju i chorone, zimno i hardo pomyjał obawami swych, i niewiedzia-
mością, że im byłko odpisać, ku wiernej karificie swojej. Polakom ostato uerazie chnieć się
stoję pewności, i wielka chwata u terdri.

P. — La powrótem do kraju co ucrzyni Sobieski?

0: - Aby wolniej i bezprzecznie urosły te sity owoje mógł zobaczyć na Tyszków Gnez
miałem tymczasem pokój Andrusowski z Moskwą na warunkach Petersburga 1696. Był to
sposóbem, który i cała Zachodnia Ukraina, na wieki Moskwa wstąpiła, została z
nieodróżniana od Polski.

2. Czy to było jedynie martwienie Sobieskiego?

5. Dławiąc w kraju wolność a nawet w własnym domu niegodny wstrząs i ma rękę i o grobie wtrącają. Ręka jego, Franciszka Maria Mariniera d'Argencien d'Arma, niespełniają go umiarkowanie nieumiarkowana, a ichnysa intrygantem swemu, do nędzy się mianowała, i o ferye festu.

małżeł, bodaj czy nieśprawiedliwie przesadzana, była. Sobieski domawiał do An-
niów, którzy go z tronu wyrzucić chcieli, tego samego co nigdyś król. Michał
domawiał z jego przyjaciół, umiał umierający życiem i upadły na duchu powsta-
wując prosił Polaków o ogromną chwałę w Europie.

P. — Co się działo w czasie berkszów?

O. — Nie było jednolici, i nowe klaszki spady na Polskę, i ony się zaczęły się
garnąć do Jakuba swego syna Sobieskiego, lecz własna jego smutność, która od
dawna go nieustraszyła, i intrygami swemi odwróciła go od tronu. Porucił więc obrot
Francuzom księcia Lant, doradcę elektora Saskiego, Augusta II. Przeszło do wojny
domowej w której osłabła Michała słabsze, wskazała. Słaba się krew królowa
August II. utrzymał się, czas jakiś i pod jego rządem Stanisławem Janiszem. Poślubił
od Polaków odebrał, i wzięł i w swoim m. Tatoo. Porucił daryskai i inflanty od
Szwedów, i zaczęł się wice i Rosja, i Dania, i razem Karolowi XII królom Szwedów
kierunek wojny wydatli (co Karol XII z niezmienną ścisłością, pokut i zwycięstw
i Rosjan, i upadł do Polski.

P. — Co się dalej stało?

O. — Ponieważ August II. bez wiedzy osłabł polskiej, sam z Rosjanami owarował
wojny, prowadził, przysięgł Karola, raczej jako sprzymierzeńca, nie jako nieprzyja-
ciela. Najpierw Kowno, i Kraków, pod Chłesowem pokut i Augusta, i traktatami Ab-
solutackim, i zmusił go do zwrócenia się, i ustąpienia do Sakszów. Na upły-
wie ten jego obywatel królom oddał swego i cnot swych Stanisława deszczynskiego.

P. — Czy długo trwało sprawowanie deszczynskiego?

O. — Nie ratem obywatel był deszczynski, Karol XII który w wojnie był z
Rosja, na głowę, i zwrócił się, od Karla Mściwskiego i Karla Wielkiego pod Poltawą.
Przysięgnął Karola na tronie i zwrócił się. Wice i August
stomachów Stanisława pokut, ten uwrót do Francji gdzie cnot swą, i swoje, i swą
i cnot domowych i deszczynskiego, i pokut i Stanisława XV królom francuskim.

P. — Czy z powrotem Augusta II. czas jakiś trochę zwrócił się do Polski?

O. — Nie, August obywatel narodowi, wojaka swoje saskie utrzymywał w hojny, dom-
gano się, ich ustępu, tym horcem rawnarata się, i zwrócił się. Stanisław, Rosja
która tylko prosiła, aby w Polsce gospodarować i zwrócił się. Stanisław, Rosja
miedzy królom a narodem. Stanisław, Rosja, i zwrócił się. Stanisław, Rosja, i zwrócił się.

saskiej i rosyjskiej ustąpiły z Polski.

P. — Co się jeszcze ważyło state na francuzania Augusta?

O. — Podwarżenie i zmniejszenie się, na wyschłym sejmie nadto serwowo i karaci, i niewinnym przyczynił ich miasta świąt. Tak Polska domowa wojna i niesprawiedli-wością chyliła się do upadku.

P. — Jakże wojsko prawią postanowiono na tego francuzania?

O. — Sejm uniał dysydenstów na niedostatkach do posiadania uniałów.

P. — Czy cały naród obrał się drugą razą Stanisława Leszczyńskiego?

O. — Tak jest w czasie berkołewia uchwalono zgodnie obrać i Prastę cyfry wodza, w nadziei iż dostanie kraj i hłask które mu przynosiła cudzoziemcy i leszczyński przywołany na post, ale Prastę i ciastoję które przynosił im, na wszelkie ulepszenia w Polsce pa-łaty, nie może być widzieli na terenie tescia a zatem i spiny mienienia króla francuzkiego wkradły więc wojsko rosyjskie do Polski. Usunął się Leszczyński do Gdaniska gdzie obłożonym postem, naród osłabiony nie mógł go utrzymać, francuzkie posithy były nie- dostateczne, Leszczyński z Gdaniska obłożonego, uchodzić musiał przy pomocy, stowarzys- jego paktowaniu. Francja chce ponownie Leszczyńskiemu wojnę nad Danem ciastoję wygasta, lecz ta trwała krótko i koniec nie przyniosła. Leszczyńskiemu zostawio- no tytuł królewski, od Francji otrzymał w odzyskanie białogrodzkiego, gdzie po ojcowemu francuzi, czuli w spominienie cnot swoich roztwierci, w Polsce na tym wygasta Rosja Augusta III.

P. — Co się ważyło state na francuzania Augusta?

O. — Król nasz Stanisław francuzi w Wielkiej i namierza króla polskiego potan- Polska upadła na siłach, osadził tylko na to królestwo mogło być tych których Prastę rycyła sobie lub powoliła.

P. — Czy pakt miata Polska?

O. — Miata, lecz pakt bez chwały, mocy, i oświeścia, w zupełnej swej niemocy nie wstę- wata już na lasy otaczających ją nadodów, wsem wszelkie przyniosły i rozwagi zrosić od nich musiała. Musyły ją pnie maszyn wojak i dających lub urządzających z wojny jakiej to otwarta była, i granic owych nawet nie strzegła przed francuzami, wce- brenkami i fatorszami, moneta, która jej Fryderyk II król Pruski zostat. Lecz co chętniej ją gład rebuscia wyprata ją wewnątrz, miasta upadły, wiesniacy się w nadry coraz większej pograżali, a moiści francuzi musieli w kłopotach, w lach na puzaristurę i pnie nowanie lata i siły maszynawa swawola wszelkiego rodzaju wygasta się do ostatniego. Nowato się jakby na karę, pacyby Prastę prawdziwie na-

derinstwo dopuścić na arschle. Wtedy kraj i gwałt się sławał osierconych narodził
kiedy krowe krowy i obelgi od nich nosił, wyiszczeni byli ich wojstami
a nadany przez narodził się mu krowy, szałach swawola i pijatych rąk, ta mi
niła się szerszliwa. Powstała i Polska nieradom stoi i stawa w niecie radowi
niechciała, to radowiata w radowiata swajom. wrae bardziej w ciachata dła
wiesniacy, nieprawidłowości radowiata się na przynależny swój ciachata i bo
gatozynie do których się krowy jakiej ostrociwata, spierała z radowi i ubożym
a to imiesiwości i chowienistwa, spierała do najniecierliwiejzego radowiata
niechciała się: porzuciła jej radowiata, dobrego bytu, malego i dużego, z dła i spogława
na radowi, i radowiata ją na krowi. Na radowiata nie ciachata nie mogła
poner libornu wola wrogotko bez krowi radowiata była, a odstąpić od tego radowi
nego przynależny nie chowien, to ciachata radowiata, z którego krowiata. krowiata się
ciachata Polaki.

P. - Czy w ogólnym radowiata wyjątków nie było?

O. - W radowiata i piękne, nieprzebiegi. Bóg aby w ogólnym radowiata radowiata radowiata
nas na wieki, jako radowiata radowiata, radowiata po radowiata radowiata radowiata, radowiata
stawać i radowiata radowiata, radowiata, radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
ci. W radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
owego radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
i radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
sobie radowiata i radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
stawa radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
na radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
w radowiata, na jego radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata

P. - Czy nie myślano o polepszeniu radowiata radowiata?

O. - Radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
ale w tej radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
ja, w radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
tej do radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
P. - Czy to dobre radowiata radowiata radowiata?

O. - W radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata
P. - W radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata, radowiata radowiata radowiata

stwa, aby się do naszych sporów mieszały, ustawę chociażby najłepszą nie wprowadzą. Dział wpływem na umysły leży je nakłaniać obca prętność, obce wojska wprowadzić do kraju, rawiec strasna jest brodnia przeciw ojczyźnie. Wyprowadzić wojska Prusyjskie wdrożyć aż pod Warszawę, oburzenie na Carstwyjskich było powszechne, tymczasem umarł August III.

P. - Jak się odbył sejm konwokacyjny, który awokować miał sełachit, na elekcyi mawryp kwił?

O. - Na sejm konwokacyjny wszystkie strony niewały się abrogno, tak iż wbrew prawu cała sala napuła się ludem abrognym; nie wiele postów się rebrato; jeden z nich Mokronowski przygotował protestacje, i akt rebrania sejm, który orewiście pod prętność, zostawiał. Uchwalano tyżko na Marasalka sejm nadmierz sejm Malarbouskiego, który w: dżig awgeraju sejm podniesieniem łaski obrymać miał. Przybył narcedu godny i cnot: liwy slane, lecz łaski nie podniósł, awersu dżod i bry stajac awiaderytia ja wnosis, ponia war widri, iż prawa nie mają, mocy, i wolności obywatelskiej, abego wojska jest ca: gromna, łaska sejm nadmierz od Mokronowskiego, wśód kłótni i dżod wyszedł, i z ramka usłafit. Tym sposobem sejm rewaniem został.

P. - Co się dalej stało?

O. - Powstała w sali moćniejsza partja Carstwyjskich, rawiarala konfederacji, która wpływem swoim i elekcyi, pokrowała, i odmianę w kraju spocynić miała.

P. - Jak się odbyła elekcyja?

O. - Na elekcyi w polu między Warszawą a Wola, abierata się sełachit, wśódku sala ogromna szopa, pod która, nasiadał senat. Polako dżepu było amawane miejsce ceyle hat: dla postów niemieckich, a dalej warbite na wszystkie strony namioty, pod które się sełachit wojowodawanie się mieściła, a z nią i seputawanie od siedmiu głównych miast. Pół obok pola ofasany był walarie i rowanie i miast dżig bramy od wsijsia, od zachodu dla Wielkiej Polaki, od południa dla Małej Polaki, od Wschodu dla Litwy.

P. - Czy ta sama, taka elekcyja odbyła się wiede dawnego awgeraju?

O. - Tak jest, lecz pod wpływem dworów Petersburskiego i Berlinskiego, które raweraj od łowu Stanisława i Kierata Poniatowskiego, slabska Antonskiego i siostrenica Carstwyjskich, a ulubienica cesarowej Rosyjskiej Katarzyny II.

P. - Czy chcieli naród przyjać go za króla?

O. - Przyjać ojca jego miła pełnego rastu i królem Seracyjskim rawartha i domem Carstwyjskich, sprowiły na elekcyi powołanie. Przywołano na niego.

P. - Jakie były pierwsze czynności Stanisława?

O. - Współ z sejmem pełnowładztwa ustawy na sejmie konwokacyjnym uchwalone.

P. - Jakie były te ustawy?

O. - Trzy postpolite przyprawata w nich tytul, który dotąd rawerata, królewski Porozum.

wewnątrz więc kraju, mieszliwszy się do różnych wiez wień, do ożywienia handlu, przemysłu i rolnictwa, kopać kanał Ogimskijego i Muchomirski przez nieograniczone się na materialnych ulepszeniach, i w końcu utworzyć papieru Klemens XIV kazał także kazać Jęzicków. Kę się on wychowaniem publicznym bindar i upadły z nim razem lienne sakoty. Ogromny majątek materialny dotąd do tych sakot, a razem i cały kierunek wychowania publicznego powierzonemu został osobnej komisji redakcyjnej, która staraniem choć niedosięgły wielkie mądrowe oddać zasługi. Mowa powstała orestu się z Taryny, która rychło do niej mieszano, siódmiczwietwo polskie zakazano?

P. — Czy wzmogła się i moc ducha narodu?

O. — Tak jest postanowit mądre uwolnić się od jarzma Prusji, które na nim nawet pod piekłem marwiskiem gwananiji ciężko; w tym celu na sejmie 1788 roku Prusami które z Prusją, wamnie się rozrywały traktat zawarto, i w tym padku patneby prusie od Prus przymierzone.

P. — Czy długo trwał sejm 1788 roku?

O. — Długo bo cały, gat całego, i narwa rym został wielkim bo z gromu cały nad dawny obalit i nowa, ustawa, nadawa, sprawiedliwa i mądra ogłosił. Obalit Liberosm onto, które tyle złego powodem było, konfederacji wyboru, podatek na dobra sakackie matory, bo się orłachki rawstydosta samia dotychczasowego przywileju owego, nie przyznajania się do potrzeb kraju.

P. — Jakie były ważniejsze artykuły tej ustawy czyli konstytucji?

O. — Tęże już nie na elekcyjny wnanym został lier. Oriconierzy, jak na Prasku i Jęzickoniu; i w wanie ómieniu Haniotawa Augusta obrano na następcę jego elektoła Paskiego, w roku Augusta III Poligja katolicka, panująca włośnie wyprawa napowiadania obywatelom, prawa sakackie obwarowane, stan miejski do sakobskiego obliżony, mian owich defestowanych na sejmie Tindur wieszakom nadano wolności osobiste. Prawo dwustu przy sejmach, odzwroictwa niepodległe, wtańce wykonawere powierzone kwiłowi, któremu dodana rada zborowa z ministrów i Prymasa. Ustawa ta co dwa miesiące pięć lat mogła być odmieniona, i ogłoszona, została dnia 3 Maja 1791 roku. Choć i obie irby napomagały ją, uwarzyć, Prusji i inne Europejskie narody umwały ją, tak Polska odrodzona, mchłory się, ciemierstwa poddanych nowe życie oświecone i piękne zaczęła się odnawiać.

P. — Kto w nowym narodzie stanął jej ómierzelnym wrogiem?

O. — Prusja z trzech wygodnych Polaków wczesny Potoki, Seweryn Krawuski i Paweł Bora

nicki, także i dawnej nieukobionej swawoli orszaczki, która, nowa ustawa obalona, a osobistych też wiosek wygniesienia, razwała i kłótni stonoczek, konfederacji, Targowickiej, w celu ~~rozwiązania~~ rozszerzenia konstytucji 3 Maja, i wojna Prusko-Polskiej przystąpiła. Król Stanisław wchodzący się korpulentny, i słaby, został wojska polskie pociągłymi Moskalami. Mnie w nich spoczęcie się nie było, jego książę Józef Poniatowski, dowodził nie mieścił Moskali w bogi orszaczki pełen mordów i postrzelenia, który już w Ameryce walczył był za niepodległość Stanów Zjednoczonych. Pod Dubienką otrzymał był zwycięstwo, które sława go okryła, kiedy mógł odebrać wieści iż król sam do Targowickiej konfederacji się przystąpił, to już przez jakas niewyrozumiałość korpulentności 3 Maja został, Prusowie weszli do Warszawy, Pruscy rozdarli, zamiast obywateli prusacy, zagarnęli resztki Wielkiej-Polski, pozostawiając ogromną część kłótni i Włocławek najęta, ogień zwołany w Górnym opierał się z nara, lecz skonał uszczelniać łona jego różnorodnych postaw ratowników ten nowy podział kraju roku 1792. Polska jeszcze zmniejszona, została, ledwie ciemnym była, dawniej potężnej niepodległej Polski.

O. — Czy też zupełnie straciła dzwignię się z upadku?

O. — Nie ostatnie siły swoich dobyła, i powstała pod dowództwem Moskali, Na krótko wolała czasem niepodległość, króla orszaczki, króla wiośniacy z kasami i pitami. Dombrowski, Madaliński, Jasiński, Bystrzowski, Majewski, wielu ogólnych podległości. Dworze powołania był służył Polakom w Warszawie. Moskali, Warszawa, Włocławek, Kamień, najpodległość część kraju powstała. Regularnego jednak wojska mieć było a Prusów i Moskali wojskami owym kraj nalewały. Nasz zwyciężył pod Maciejowicami mordów i poświęcenie wielu piękny ogień ogierzanie zapewniło, lecz i ten nie byłoby bez winy, gwałtowne stronnictwa ścierać się formowały, zaczęły, w Warszawie pod podległości przeciw umiarkowanym na polityczną postępowania, wnosząc oszczędnych i nieoszczędnych. Moskali sławiając te różnice i wiele miał z tego powodu zwyciężyć. Stało się jakby za te niedowolenia, odwrócić się od nas umiarkowanie, które pod Maciejowicami Moskali od Prusów powołała pruskiego podległości, pod cichym imieniem okryty, wymawiając w rozprawy Prus Polonia wara z Polakami wzięty przez nieprzyjaciół, stęgo zostawał w niewoli, aż gdy mu lesa dawet krwawy wzięcia otworzył, przed sobą i owa, tuż po utracie ogierzany w ramię gór swych arskich górnie cichy dobroczynny i poporony, dnie swoje zakończył. Pięć jego oprowadzić do kraju pochowane w katedrze krakowskiej obok Jona Sobieskiego i Józefa Poniatowskiego który także wiernie ogierzanie otworzył za nią, waląc ogień, który pod ległemu Niciu Krakowa wyszło mu wysoka, mogła.

na rawne oddawane, za przywiazanie do wspomnianych nowosilcow ofiar
ca tych orzecz, zastawiaj po sobie innie pewne okazy.
P. - Po sie dalej stalo?

P. - Po wie dalej state?

Q. — Umórł cesarz Aleksander 1825 roku, i wybuchł spisek, straszny cześcia z Rosyją cześcia, z Polakami. Celem jego była zmiana władcy w Rosyji, z despotycznego na innego liberalniejszego, prawem chrześcijańskim. Mowa też była o oddzieleniu Polski od Rosyji, która miała się w Petersburgu, jednak okazało się iż rząd rosyjski nie był jeszcze przygotowany do uwolnienia swobod których znaczenia nie rozumiał. Bunt więc uśpokożono rychło. Cesarz Nikołaj wstąpił na tron, pięciu ministrów Rosyji powołano w Petersburgu, ministerstwo Rosyji i Polaków wystąpiło na sejmie do ko-
palni na cichnie roboty szareno tymczasem się wiktory wnie góstał.

Q. — Co mowy wnie spowodowało?

P. - Co nowego w nich spowodowało?

[illegible]

cozywali. Choć Litwa, Wołyń i Podole całano, były wrogom, podzielić powstawali nasi
 cześkowcy, bez broni, bez orzad, i starali się z głuchością wójkami potęgą. Aż czele Wo-
 lynskiego powstania był Korycki, w Litwie. Waleświcz, Głowic. W regularnym woj-
 sku odznaczali się, Kurnicki, Kombiniński, Podryński, Lewicki, Chmiński, Pac, Dem-
 Chnawski, a więcej niżdy co siłachetwa Polakie miał serce był się do śmierci, nie ratu-
 jąc dla ożegany. Poszedł nam Bóg pod Szwecję, pod Gracławem, pod Mielkani-
 Dębem, pod Kąkaniem, lecz pod Ostrołęką, Bóg karał naszą młodość.

P. — Czy tylko spasma wrogów siły nasze słabła?

O. — Nie; najgłębszą dla nas była wrota wewnętrzna, iad niemiła. Pół energii ani do
 powstania silnego, orzad i spiecz wrogom, ani do utrzymania stron nie tu, bunt się
 tak kłębki racynali, podjęli nam wódz wosnowi, lud podbinał, przysłał do wybrze-
 w Warszawie 16 sierpnia 1831 roku, lud wzbuntowany bronił wrota, nie wycofując
 wrota. Od tej chwili, ani powstania już nie miało, narodził się na do-
 chę, wiały sam o swej sprawie. Wrogom szukał pomocy z Francji i ze Szwecji,
 nie konyłat, nie mierał. Moskale, pomyśleli się, pod Warszawę, klac, po bitwie kon-
 wój zrodzi, wycofali Moskale. Wpłynęli cały kraj, Czerwinski i inni cześkowcy, na-
 delwał który dachem swoim rozgrywał tak długo, aż cześkowcy wzięli z wodzem swoim
 na czele, wycofali z kraju, by wrogom się nie poddać. Francja która oficer stał nas w polu-
 bie, iroska bezwzględnie i nimmer na rze naszą, przynajmniej przysłał gościć
 te nioobitki kochanego ludu. Cóż racał się dla Polakie nowego nowego nowego nowego
 które Bóg chyba w wieki, ikerji i cześki potrafi, wycofował nam wrocy naszego wrota,
 mawę, ożegany, swatła, mawę, i pamiątki nadawców. Aż Septa nie stano ani lepić, ani
 lecz kociami wycofali, kociami w wójka swoją wzięli, i ma Szwecja na pewną śmierć
 przysłał. Katerowili się, naszymi kociami kociami i wrota. Szwecja i
 swoje kociami drzeć na całej rze, które ra cześki. Wosnowa z wrota przynajmniej,
 drzeć wzięli i nioobitki już nie drzeć. Kater Litwinski który nadawili się, cześki rze
 odebrany, a namerono nam obie prawa wosnowy. Kociami spiecz, i podstępnym w cześki
 pociągł kociami miljonów, do schylnym pociągł na pociąg, kociami z wrota pociągł
 i ożegany, biskupów nioobitki cześki, a wrota kociami pociągł biskupów kociami. Kociami
 pociągł, wrota kociami i cześki bez mawę kociami kociami wrota kociami kociami
 cześki i dłoobitki nioobitki wrota, ożegany i pociągł od swatła cześki, ale Bóg jest i
 wrota On wielki i młodość. w Nim nadawia i wrota naszą.

